

Roparunteam Soest kan niet wachten op het startschot 'We krijgen hier zoveel energie van'

Het is negen dagen vóór vertrek naar Parijs als Rob Stalenhoeef en Dorinda van de Fliert de Soester Courant te woord staan in de boardroom van Smurfit Kappa. Het is niet te zien, maar de eerste slapeloze nachten zijn achter de rug.

'Vannacht was ik voor het eerst zenuwachtig,' zegt Dorinda, werkzaam bij Jasmin Scholten.

Smurfit-directeur Rob: 'Je ligt te tollen, het laat je niet meer los totdat we dit project gedaan hebben.'

Het uur van de waarheid nadert voor het Roparunteam Soest. De intensieve, maandenlange voorbereiding loopt op haar eind, komend weekeinde moet het gebeuren. Van vermoeidheid is echter geen enkele sprake. 'De groep bruist van de energie,' zingen Rob en Dorinda bijkans in koor.

Dorinda: 'Vorige week was de laatste teamavond, maar we hebben nog elke dag contact met elkaar voor het een of ander.'

Rob: 'Er zit zoveel energie in de groep. Iedereen weet dat het zwaar wordt, maar we zijn er klaar voor.' Rob heeft de algemene leiding in handen en is, net als Antonio van den Hengel, captain van een van de twee loopteams. Dorinda zet straks letterlijk haar beste beentje voor. Ze heeft de afgelopen maanden vier keer per week getraind en wekelijks vergaderd.

Terwijl anderen in eigen land trinden, zelfs 's nachts om te wennen aan de omstandigheden, verkenden Rob en drie begeleiders de route tussen Parijs en Rotterdam. Ze kwamen er achter dat het navigatiesysteem van Garmin niet overal werkt. 'En de fietsers kunnen niet de hele tijd op een kaart staren als ze de weg in de gaten moeten houden.'

Om de 100 kilometer wordt straks bivak gemaakt. Rob weer: 'Dat mag niet langs de route, dus moet je naar

'Ongekend met hoeveel passie iedereen er mee bezig is'

Rob Stalenhoeef

'Vannacht was ik voor het eerst zenuwachtig'

Dorinda van de Fliert

● Rob Stalenhoeef en Dorinda van de Fliert kunnen, net als de ruim twintig andere teamleden, niet meer wachten. Na een intensieve, maandenlange voorbereiding reizen ze vrijdag af naar Parijs, voor een sportief avontuur van ongeveer twee etmalen. Het zal het onderzoek van de Kankerbestrijding 50.000 euro opleveren.

Foto: Soester Courant

een groot parkeerterrein of schoolplein. Maar dat doen de andere teams ook. Je moet dus zo bivakkeren dat je er ook weer gemakkelijk af kan. Het gaat daar allemaal met de Franse slag hè. Tijdens zo'n verkenning word je bevangen door de werkelijke omvang van wat er allemaal bij komt kijken.'

De voorbereidingen vragen ook om begrip van het thuisfront. Dorinda, getrouwd en moeder van twee kinderen: 'Soms ga ik direct uit het werk naar de training en zie ik mijn

kinderen niet. Ze moeten leren er mee om te gaan. Maar ze weten dat het voor een goed doel is en zo leren ze dat je een ander kunt helpen. Vooraf heb ik natuurlijk overlegd met mijn man. Hij zei: oké, ik help je waar ik kan. En dat doet hij.' Dorinda geeft toe dat ze het soms wel heel druk vind, maar voegt er direct aan toe dat het de inspanningen allemaal dubbel en dwars waard is. 'Ik zou het zo weer doen. Het is een super goed doel. Soms heb ik geen zin, maar dan kom je op de

training en zegt iedereen: wat leuk dat je er bent, kom we gaan lekker trainen. Daar krijg je heel veel energie van. We vallen straks nog in een zwart gat'

Rob: 'Het is ongekend met hoeveel passie iedereen er mee bezig is. Dit is een uniek team, de ideale vereniging. De beleving is enorm. Roparun zegt dat dit het avontuur van het leven is. Het motto is 'proud to (be/re)member'. Ik denk dat iedereen vanaf het begin daar een gevoel in kwijt heeft gekund, en dat het bijdraagt aan de teamsamenhang. Dat leidt weer tot het omarmen van het doel: samen iets doen voor anderen.'

Dorinda: 'Mij heeft het meest verbaasd dat de mensen om je heen zo enthousiast zijn. Zoveel winkeliers die meteen iets wilden geven voor de loterij.' In de aanloop naar Parijs-Rotterdam liep Dorinda een kuitblessure op, maar ze is weer fit en ambitieus genoeg. De weersverwachtingen zijn goed. Onderweg wacht hen een warm onthaal in Vlaamse en Brabantse dorpen die meedingen naar een prijs van 50.000 euro, te besteden aan een lokaal kankergerelateerd doel. Dat doen de dorpbewoners door een groots feest te organiseren. De begeleiders mogen er niet met de bussen langs, maar gaan daar te voet de dorpen in om het mee te maken. Net als de lopers en de fietsers.

Vlak voor de eindstreep op de Cool-singel (Rob: 'Er zijn huldgingen van Feyenoord geweest dat er minder mensen waren dan bij de Roparun') maken alle deelnemers een ronde om het Erasmus MC Daniel den Hoed, waar het idee voor Roparun werd geboren en waar artsen, verplegers en patiënten een erehaag zullen vormen. De emoties zullen door de vermoeide lijven van de deelnemers gieren.

'We willen weg,' verwoordt Dorinda de sfeer binnen Roparunteam Soest.

'Binnen een week'

Dorinda van de Fliert: 'Ik ben gevraagd door Manon Smeeing en Gea van de Pol, omdat ik ze ken en ze weten dat ik loop. Ik heb een keer de marathon van Berlijn gelopen en een paar halve marathons. De Roparun stond altijd wel op mijn verlanglijstje en toen kwam -ie op mijn pad. Ik heb geen minuut nagedacht.'

Rob Stalenhoeef: 'Ik heb al drie van dit soort events gedaan, waaronder Viva La Donna, allemaal projecten waarbij niets aan de strijkstok blijft hangen. Het begon weer te kriebelen, en ik was inmiddels sponsor van twee Roparunteams. Tijdens een gezellig avondje met een glaasje wijn opperden Manon en Gea het idee van Roparun. We hadden het er over en zo kwam het. Binnen een week hadden we 25 man bij elkaar.'

Van veiling tot koekjes bakken: 50.000 euro

De (sponsor)acties hebben 50.000 euro opgebracht. Het geld komt allemaal ten goede aan het Koningin Wilhelmina Fonds, ook bekend als de kankerbestrijding, die het geld zal besteden aan onder meer wetenschappelijk onderzoek. Het Roparunteam Soest hield onder meer een loterij en een veiling. Op allerlei manieren werd het fraaie bedrag bij elkaar gebracht. Kinderen van leden bakten koekjes en verkochten die. Net als lollies. Een bekende van een teamlid liet zijn baard afscheren. Dat bracht nog eens 150 euro in het laatje.

Zware inspanning voor iedereen Tweeploegendienst

Twee teams van vier lopers, ondersteund door vijftien anderen, gaan zaterdag de afstand tussen Parijs en Rotterdam overbruggen. Een tweeploegendienst.

De twee teams lossen elkaar af, telkens na 50 kilometer. Tijdens zo'n beurt lopen de vier leden per toerbeurt twee tot drie kilometer.

Het afgelopen team duikt meteen de bus in om na een uurtje rijden in het volgende bivak te worden verzorgd en klaargestoomd voor de volgende aflossing.

De sportieve prestatie van de fietsers is zo mogelijk nog zwaarder. Zij leggen per persoon ongeveer 250 kilometer af om het overige verkeer in de gaten te houden, de route aan te geven en ervoor te zorgen dat de lopers geen risico's lopen.

Voor de overige begeleiders wordt Roparun net zo goed een krachtmeting die weinig vergelijkingsmateriaal heeft. Teamcaptains, fysiotherapeuten, verzorgers, cate-rars en anderen weten nu al dat ze in twee etmalen hooguit drie uur slaap zullen krijgen, bijeen vergaard in tal van hazenslaapjes.

Van touringcar tot poepzak Aan alles is gedacht

Een touringcar, maar ook plassen poepzakken. Aan alles is gedacht voor de Roparun.

Twee teambusjes, tenten, mas-sagetafels, staafjes met neonverlichting voor de herkenning in het donker, eettafels en stoelen, diverse fietsen, aggregaten voor energie om te koken. De Roparun is veel meer dan alleen lopen en fietsen.

Het duurt even voordat de volledige lijst van eet- en drinkwaren is uitgeprint. Een kleine greep: 120 liter bronwater, 36 liter sap en melk, 80 filterzakjes, 2 potten

chocoladepasta, 400 bolletjes en koeken, 90 zakjes cup a soup, 75 plakjes ontbijtspek, 5 kisten met fruit en groenten, 12 kilo spaghetti bolognese, maar ook 3 dozen wijn, 2 flessen Bacardi en 4 trays bier. Dat allemaal nog afgezien van bijvoorbeeld 60 plastic vuilniszakken voor onder meer de 250 gebruikte plastic messen. Ook met speciale (dieet)wensen wordt rekening gehouden. Voedsel zonder smaakversterkers bijvoorbeeld in verband met een allergie. Een ander wil zuurdesembrood of speltbrood. O ja, en proscocco voor een van de begeleiders.

Roparunteam Soest

Vrienden, kennissen, collega's, allemaal uit Soest. Ze vonden elkaar in één doel: geld inzamelen voor de kankerbestrijding door mee te doen aan de Roparun, een estafeteloop van Parijs naar Rotterdam. Ieder met zijn eigen taak.

In willekeurige volgorde: Dorinda van de Fliert, Frans Dave-laar, Gea van der Pol, Ilona Sluis, Jeffrey Pijl, Mandy Roeland, Manon Smeeing, Peter Spier, Titia Beumer, Wout Middelman, Chris Alkema, Wout Blankestijn, Marco van Schalkwijk, Rob Stalenhoeef, Tialda Bakkum, Fridtjof Egeler, Lex Drop, Sonja Huizinga, Remco de Hiep, Ben de Bruin, Antonio van der Hengel, Daniël van de Kant, Yvonne Kemmerling. De laatste vijf ontbreken op de foto.

'Meelopen' van huis uit

Het thuisfront kan komend pinksterweekeinde 'meelopen' met het Roparunteam Soest.

Onderweg sturen begeleiders van de lopers en fietsers voortdurend de laatste nieuwtjes door, geven ze aan waar de groep zich bevindt en hoe ze er voor staan.

In Soest zorgen thuisblijvers ervoor dat alle nieuwsfeiten zo snel mogelijk op het Roparun-Journaal komen te staan.

Wie de goede doelen sporters en begeleiders wil volgen, kan surfen naar:

www.roparunteamsoest.nl

Klik vervolgens op: Roparun Journaal